

Sygn. akt II Ka 302/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Adamski

SSO Marcin Rudnik

SSO Marek Podwójniak (spraw.)

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Majewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Anny Duczmaleskiej

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2015 r.

sprawy **M. S.**

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu

z dnia 29 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 307/14

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt. 1 k.p.k.

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Wieluniu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II K 307/14

UZASADNIENIE

M. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnie z dnia 5 grudnia 2002 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 206/02 za ciąg przestępstw z art. 158 § 1 kk popełnionych w dniu 2 maja 2002 roku – na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. 190 § 1 kk popełnionych w dniu 2 maja 2002 roku – na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 157 § 2 kk popełnione w dniu 2 maja 2002 roku – na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za wykroczenie z art. 124 § 1 kw popełnione w dniu 2 maja 2002 roku – na karę 600 (sześciuset) złotych grzywny, na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności za poszczególne przestępstwa orzeczono wobec skazanego karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na podstawie 46 § 1 kk orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody poprzez uiszczenie kwoty 1.230 (jednego tysiąca dwustu trzydziestu) złotych na rzecz Ł. P., 190 (stu dziewięćdziesięciu) złotych na rzecz M. M., na podstawie art. 124 § 4 kw nałożono na skazanego obowiązek zapłaty kwoty 130 (stu trzydziestu) złotych na rzecz S. P. oraz na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 7 maja 2002 roku do 5 grudnia 2002 roku;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnie z dnia 12 grudnia 2002 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 87/02 za przestępstwo z art. 190 § 1 kk popełnione w dniu 7 stycznia 2002 roku – na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na rzecz społeczności lokalnej w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 17 kwietnia 2003 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 495/02 za przestępstwo z art. 46 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 26 stycznia 2002 roku – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 (czterech) lat i oddaniem skazanego w okresie próby pod dozór kuratora oraz karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Oleśnie z dnia 16 lutego 2006 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II Ko 188/05 zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności;

(dowód: informacja o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego k. 9-11, odpisy wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnie w sprawach o sygn. akt: II K 87/02 – k. 155 w aktach II K 87/02, II K 206/02 – k. 649-652 w aktach II K 206/02, Sądu Rejonowego w Wieluniu II K 495/02 – k. 273-274 akt sprawy).

Skazany M. S. ma 32 lata, poszukiwany jest listami gończymi w sprawach IIK 495/02 Sądu Rejonowego w Wieluniu , IIK 195/02 Sądu Rejonowego w Oleśnie i w sprawie Ds. 1678/06 Prokuratury Rejonowej w Oleśnie,

(dowód: informacja o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego k. 9-11).

Stosownie do dyspozycji art. 85 kk Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zasady łączenia kar oraz granice wymiaru kary łącznej zostały określone w art. 86-92a kk. Dolną granicę wymiaru kary łącznej wyznacza najwyższa z kar jednostkowych wymierzonych za pozostające w zbiegu przestępstwa. Górną granicę kary łącznej określają natomiast dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju.

Podstawową przesłanką wymierzenia kary łącznej jest zatem zaistnienie realnego zbiegu przestępstw. Zbieg taki występuje wówczas, gdy ten sam sprawca popełnia kilka przestępstw (tzn. co najmniej dwa) przed wydaniem pierwszego nieprawomocnego wyroku za którekolwiek z nich. Podstawą do wymierzenia kary łącznej są kary jednostkowe orzeczone za poszczególne przestępstwa pozostające w zbiegu, przy czym wymierzenie kary łącznej następuje w wyroku łącznym w sytuacji, gdy kary te zostaną orzeczone w różnych postępowaniach. Podkreślić przy tym należy, iż wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne kary podlegające łączeniu zostały już w całości albo w części wykonane. Wymiaru kary łącznej dokonuje się w granicach wyznaczanych przez orzeczone kary, tj. karę najsurowszą oraz sumę tych kar. W tych granicach, uzupełnionych o granice danego rodzaju kary oraz szczególną regulację zawartą w art. 86 § 1 kk, sąd uzyskuje możliwość swobodnego wyboru wysokości kary łącznej, w ramach określonych przez dyrektywy i zasady wymiaru kar. Przyjęty przez polskiego ustawodawcę system wymiaru kary łącznej stwarza zatem szerokie możliwości indywidualizacji kary łącznej, uwzględniającej przede wszystkim dyrektywy prewencji indywidualnej oraz ogólnej. Treść przepisów art. 85 i następnego kodeksu karnego stwarza podstawy do oparcia wymiaru kary łącznej zarówno na zasadzie absorpcji, jak i zasadzie kumulacji oraz asperacji, przy czym wybór sposobu wymiaru kary łącznej uzależniony jest od oceny okoliczności konkretnego wypadku, w tym w szczególności więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe. Trafnie podnosi się w orzecznictwie, że zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione" (Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Komentarz do art. 1-116 kk, wyd.

II, Zakamycze 2004, Andrzej Zoll (red.), Grzegorz Bogdan, Zbigniew Cwiakalski, Piotr Kardas, Jarosław Majewski, Janusz Raglewski, Maria Szewczyk, Włodzimierz Wróbel, Komentarz do art. 86 kk – Piotr Kardas).

Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zawartości czasowej i miejscowej ich popełnienia, natomiast związek podmiotowy rozumie się jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów (por. w tym zakresie wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 marca 2007 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 44/07, KZS 2007/4/27, LEX nr 281633).

Analizując wyroki (opisane w punktach 1 i 2) Sąd ustalił, że w zbiegu realnym pozostają przestępstwa przypisane skazanemu wyrokami Sądu Rejonowego w Oleśnie: z dnia 06 grudnia 2002 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 206/02 oraz z dnia 12 grudnia 2002 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 87/02. Zgodnie z dyspozycją art. 87 kk podlegają łączeniu kara pozbawienia wolności i kara ograniczenia wolności. Z uwagi na ścisły związek czasowy pomiędzy tymi przestępstwami Sąd zastosował zasadę absorpcji i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności a mógł ją wymierzyć w przedziale od 3 lat pozbawienia wolności do 3 lat i 3 miesięcy (suma kar jednostkowych podlegających łączeniu).

Przestępstwo przypisane M. S. w sprawie o sygn. akt II K 495/02 zostało popełnione w dniu 26.01.2002, a zatem przed dniem wydania wyroku w sprawie o sygn. akt II K 206/02, jednak Sąd omyłkowo nie połączył wyżej wymienionego wyroku pomimo, iż spełniał warunki konieczne do połączenia sugerując się faktem, iż kara pozbawienia wolności została orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Tymczasem kara pozbawienia wolności została zarządzona postanowieniem Sądu Rejonowego w Oleśnie w dniu 16 lutego 2006 roku.

Analiza powyższych skazań pozostających w zbiegu realnym oraz reguł wynikających z art. 86 k.k. sprawia, że kara łączna winna się zawierać w granicach od 3 lat wyrok II K 206/02 (zasada absorpcji) do 4 lat wyrok II K 495/02 (zasada kumulacji) pozbawienia wolności.

Ponadto na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zwrotu wydatków poniesionych w niniejszej sprawie.